

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 501/2014
22.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.Р.1 и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених С.Р.1 и С.Р.2, адв. Т.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.47/13 од 25.10.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.4409/13 од 29.01.2014. године, у седници већа одржаној 22.05.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених С.Р.1 и С.Р.2, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.47/13 од 25.10.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.4409/13 од 29.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К бр.47/13 од 25.10.2013. године оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени и то окр. С.Р.1 на казну затвора у трајању од 3 године и окр. С.Р.2 на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци.

Истом пресудом, на основу члана 422. тачка 1. ЗКП, према окр. С.Р.2 одбијена је оптужба за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ.

Одлучујући о жалби браниоца окривљених, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 бр.4409/13 од 29.01.2014. године, уважањем жалбе, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни, тако што је окр. С.Р.2 за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 3 године, док је жалбу браниоца окривљених у преосталом

делу одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљених С.Р.1 и С.Р.2, адв. Т.М. поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и члана 439. тачка 1. до 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, обе пресуде преиначи и окривљене ослободи од оптужбе или их блаже казни или да обе пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених С.Р.1 и С.Р.2 је неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву најпре указује на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер се пресуда заснива на доказима на којима се не може заснивати – службене белешке о обавештењима примљеним од грађана број 32/13 и 33/13, обе од 09.01.2013. године и одбрана окр. С.Р.1 дата у својству осумњичене у полицији. Према наводима захтева наведена обавештења примљена од грађана морала су бити издвојена из списка, а када је реч о одбрани окр. С.Р.1 дате у својству осумњичене у полицији, суд није могао да користи такву њену одбрану јер је окривљена ванбрачна супруга окр. С.Р.2 која је ослобођена дужности сведочења.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљених у захтеву указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. Иста повреда закона истицана је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези на страни 3 у другом и трећем ставу и на страни 4 у првом ставу дао довољне и јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Бранилац окривљених у захтеву указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, јер дело за које су окривљени оглашени кривим није кривично дело, с обзиром да суд није утврдио да ли се у конкретном случају ради о опојној дроги или не. Оглашавајући окривљене кривим за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, првостепени суд је применио закон који није могао бити примењен и тиме учинио повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП. Осим тога, према наводима захтева учињена је и повреда закона из тачке 3. наведеног члана 439. ЗКП, јер је одлуком о кривичној санкцији у односу на окр. С.Р.1 повређен

закон, с обзиром на то да суд у односу на ову окривљену није применио одредбу члана 246. став 5. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљених у захтеву указује на повреде закона из члана 439. тач. 1, 2. и 3. ЗКП.

Наиме, обављеним вештачењем биљне масе која је одузета од окривљене утврђено је да се ради о биљци канабис која у себи садржи психоактивну супстанцу тетра хидро канабинол (ТХЦ) у количини од 2,16 до 2,7%, а биљка канабис као и ТХЦ наведени су у Решењу о утврђивању опојних дрога и психотропних супстанци. Првостепени суд је, према томе на чињенице које чине битна обележја кривичног дела у питању, квалификацијом радњи окривљених по члану 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, правилно применио кривични закон.

Осим тога, бранилац окривљених је и повреду закона из члана 439. тач. 1. и 2. ЗКП истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, о чему је другостепени суд на страни 5, у последњем ставу и на страни 6, у првом ставу дао разлоге које Врховни касациони суд, такође, у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује. Такође, Врховни касациони суд у смислу наведене одредбе упућује и на разлоге другостепеног суда дате на страни 7 другостепене пресуде, а у вези са применом одредбе члана 246. став 5. КЗ, на шта је бранилац такође указивао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, указујући на повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП.

Налазећи, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених С.Р. и С.Р. неоснован, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.